

Viatge del President de Catalunya per terres de la Conca i del Camp Una jornada triomfal

El President de la Generalitat, que havia pernoctat a Reus el dissabte, l'endemà, a dos quarts de deu, sortí cap a Montblanc. L'acompanyaven, entre altres, els diputats a les Constituents senyor Gassol i Puig i Ferrater, que arribaren al mateix matí de Barcelona, el diputat per aquesta circumscripció senyor Loperena, el diputat a la Generalitat senyor Andreu, representacions de Foment Nacionalista Republicà i del nostre periòdic i bon nombre d'individus de la Joventut de Foment i del Grup Feminal.

L'arribada a Montblanc ha estat imponent; a l'entrada de la vila l'esperava l'Ajuntament en corporació i els maceers, jutge municipal i altres autoritats. Una gentada immensa, gairebé tot el poble de Montblanc, esperava també el President i l'aclamava. Les noies l'omplien de flors i els visques i aplaudiments no paraven. Se senten crits de Visca l'Avi! Visca l'home honorat! El President saluda i té un somriure per a tothom.

L'arribar a l'Ajuntament, es fa difícil, puix que la multitud que s'ha escampat pel camí que ha de seguir el President, intercepta el pas amb les seves aclamacions. Des del balcó de cà la Vila l'alcalde diu uns quants mots de benvinguda al President. Després aquest, a pres del públic surt també al balcó. Agraïx al poble de Montblanc l'acollida que se li ha dispensat i diu que aquestes manifestacions de simpatia l'estimula per a seguir el camí que ens ha de portar a la consecució de les nostres llibertats.

Des de l'Ajuntament, la comitativa es dirigeix al Teatre Principal on va tenir lloc

EL MITING

L'accés al Teatre es fa difícil per la gran multitud que vol encabir-s'hi per tal d'escoltar la paraula dels representants de Catalunya. Comença l'acte a dos quarts de dot-

ze; en aquell instant l'espaiós Teatre està pleníssim de gent; no ha pogut encabir una sola persona més i al carrer han de romandre els rerassagats o els que no han tingut la fortuna o l'audàcia de ficar-se a la sala, fos com fos.

La presidència l'ocupa don Francesc Macià acompanyat del conseller de la Generalitat senyor Gassol, els diputats a Corts senyors Puig i Ferrater i Loperena, el diputat a la Generalitat pel districte senyor Josep Andreu, l'alcalde senyor Jàvega i el senyor Josep Maria Poblet, en representació de la delegació comarcal del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El senyor Poblet inicià els parlaments. Diu que el poble de Montblanc es sent orgullós i honorat de tenir per hoste el senyor Francesc Macià. Que el poble de Montblanc l'estima i que cada casa es una perllongació de la seva pròpia.

Exalta els conceptes de Democràcia i República i diu que cal mantenir la disciplina i unió forta, per tal de no perdre un pam del terreny conquerit. Diu que entre els partits democràtics a Catalunya, hi ha l'Esquerra que ve a posar motllos nous i remarca que el poble, a les comarques, no és conduït com abans, des de Barcelona sinó que ara es governa ell mateix.

Segueix dient que els moments d'ara no són els més a propòsit per a llençar insídies contra els homes representatius de Catalunya; que cal donar treva i deixar el pas net, perquè es pugui portar a cap l'obra de construcció que en aquests sis o set mesos ja ha estat força remarcable. Dirigint-se al senyor Macià, li diu que ell encarna tots els anhels del poble, que ell sintetitza el programa del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya i que sota el guiatge del seu nom pur i immaculat, assolirem la llibertat que el poble fretura.

Una entusiasta ovació premia el parlament del senyor Poblet.

S'alça a parlar el diputat a la

Generalitat pel districte de Montblanc senyor Andreu i el públic l'ovaciona. Diu que a partir del dia que els homes de la Conca de Barbarà l'elegiren diputat, ell venia pregant al President que fes una visita a aquella vila, puix tenia la certesa que la Conca de Barbarà estava per complet al costat del senyor Macià i ell ara té una immensa joia de poguer-ho constatar així i de dir, a la vegada, que aquestes terres tarragonines comparteixen l'estima i la veneració que totes les comarques catalanes senten per la figura honorabilíssima i excelsa del gran patriota.

Remarca l'actuació duta a terme pel partit d'Esquerra, que ja és important i portada sempre amb aquella rectitud de procediments. Si féssim un balanç—continua—el resultat ens seria força favorable malgrat els obstacles i els contratemps que hem hagut de vèncer. La política del nostre partit ha estat inspirada en el camí recte, de cara a la llum i amb altesa de mireres. A l'odi i a les insídies dels nostres adversaris, nosaltres oposedem la nostra obra plena d'amor i de patriotisme. El despreci és la millor contesta que podem donar a aquests que han tingut la pena de no viure l'emoció d'aquests moments.

Acaba dient que perseverem en el camí emprès i tinguem confiança en aquests homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya, que ells ens portaran l'Estatut; i dirigint-se al President, li diu que per a continuar la seva obra, compta amb l'aval del poble català i que aquest poble no es deixarà prendre la llibertat.

Forts aplaudiments coronen el bell parlament del nostre amic, que es reproduïxen en alçar-se el no menys bon amic nostre, diputat a Corts per aquesta circumscripció, senyor Loperena. Diu que malgrat no trobar-se en condicions físiques puix que aquell matí mateix havia arribat de Madrid, ha cregut un deure venir a Montblanc per asso-

ciar-se a aquest acte d'homenatge al president de Catalunya.

S'adhereix a la festa en nom dels seus companys de representació parlamentària. Diu que tenim per únic cap a Macià i que la seva figura està tan alta, que simbolitza Catalunya. Referint-se als atacs de què ha estat objecte darrerament el President de la Generalitat, diu que els que l'ataquen no poden tenir cap sentiment de la responsabilitat ni tant sols dir-se catalanistes, puix que tots els greuges que es fan a la figura excelsa i honorable del President, són greuges que s'inferixen a Catalunya. Macià, però, és l'home-símbol i està per damunt de tots els que pretenen restar-li prestigi.

La gent de dreta—diu el senyor Loperena—no han sabut correspondre a la generositat amb què sempre ens hem produït els homes d'esquerra. Recordi's només l'actitud de Salmerón quan la Solidaritat Catalana.

Ahudeix als procediments de calúnnia i d'infàmia que han d'emprar les dretes per combatre els homes representatius de Catalunya, ja que no poden fer-ho d'una manera clara i noble per manca d'arguments; i diu que davant de les manifestacions d'afecte que com el poble de Montblanc es tributen al President, cap importància no té l'actitud d'impotència dels nostres enemics.

Segueix dient el senyor Loperena, que l'Estatut de Catalunya serà aprovat íntegrament en plaç breu i acaba el seu vibrant discurs amb un Visca Catalunya! que és respost unànimament.

Al diputat per aquesta "província" se li tributa, en acabar, un aplaudiment de simpatia.

Es concedida la paraula al diputat per Barcelona i eminent literat, senyor Puig i Ferrater. Confessa que després de les passades eleccions que portà al Parlament d'Espanya la representació inte-

(Segueix a la 3.ª pàgina)